

## עת"א 2936/04/14 - חאדר עבד אל קאדר (אסיר) נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר,מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 2936-04-14 עבד אל קאדר(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת  
האסיר ואח'

בפני	כב' השופטת מיכל ברנט
העותר	חאדר עבד אל קאדר (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

### החלטה

### כללי

העותר מרצה עשר וחצי שנות מאסר בגין עבירות הריגה, חטיפה וקשירת קשר לפשע, החל מיום 25.6.08, נמצא מזה כ-4 שנים בבימ"ר הדירים ומשמש כאסיר עבודה.

ביום 2.4.14 בשעות הבוקר הוגשה לעיוני בקשה בהולה מטעם העותר לעיכוב ביצוע החלטת גורמי שב"ס להעביר את העותר ממתקן הכליאה הדירים. בבקשה צוין, כי לנוכח הכרזת מצב חירום באגף בו שוהה העותר, אין לבאת כוח אפשרות ליצור עימו קשר על מנת לקבל פרטים נוספים.

בנסיבות אלה, הוריתי על עיכוב ביצוע החלטת המשיבים, וקבעתי כי ב"כ העותר תגיש את עתירתה בתוך 24 שעות וכי העתירה גופה תידון ביום 3.4.14.

בסמוך לשעה 13:06 הודיעני סגן גונדר סבטי כי העותר הועבר כבר בשעה 09:30 לבית סוהר חרמון. בנסיבות אלה ביטלתי את צו עיכוב הביצוע.

### טיעוני הצדדים

עמוד 1

בעתירה שהוגשה ע"י ב"כ העותר ביום 2.4.14 נטען, כי העותר לא הועבר מבית הכלא בשעה האמורה אלא אך בשעה 11:15, וכי הכרזת מצב החירום היתה מהלך מתוכנן ו"מבויס", שנועד לסכל את אפשרות העותר לפנות לבאת כוח ולבקשה לעתור כנגד החלטת ההעברה.

עוד נטען, כי מדובר בעותר שקט ומופנם, שאין בעניינו מידע שלילי או דו"חות משמעת, ואין כל הצדקה להעברתו. כמו כן, אין לומר כי קיים "ריכוז כוח" בביס"ר הדרים, כיוון ששאר בני משפחתו המרצים מאסר מויינו לבתי סוהר שונים ברחבי הארץ. בנסיבות אלה נטען כי החלטת שב"ס להעבירו הינה החלטה הנגועה בשיקולים זרים ולא נובעת משיקולים ענייניים.

בטיעוניה בפני הוסיפה ב"כ העותר כי התנהלות גורמי שב"ס והאופן בו הודע לעותר אודות העברתו במקרה דנן אינה סבירה.

בד בבד עם הגשת העתירה הגישה ב"כ העותר בקשה להמצאת מסמכים, בה ביקשה לקבל לעיונה את תיעוד יומן האגף מיום 1.4.14 בין השעות 09:00-12:00, מצלמות יומן האגף, הפרוזדור והמכלול ממועד זה, פרוטוקול ועדת העברות בעניינו של העותר וזמני יציאה של העותר משטחי בית הסוהר וכניסתו בשערי בית סוהר צלמון אליו הועבר.

ב"כ המשיב טען כי אין שחר לטענות הקנוניה שהועלו על ידי ב"כ העותר וכי בעניינו של העותר

מידע מודיעיני המצדיק העברתו. המידע הוגש לעיוני בהסכמת ב"כ העותר.

לאחר הדיון, ביום 8.4.14, הגישה ב"כ העותר "בקשה לגילוי ידיעות מודיעיניות", בה ביקשה לקבל לידה "תקציר הידיעות תוך הטלת איפול על פרטים שיש בהם לפגוע באינטרס הציבורי", וטענה כי המידע אינו מוצלב. ביקשתי את תגובת ב"כ המשיב לבקשה זו, ובתגובה טען ב"כ המשיב כי פרפראזות של הידיעות הועברו לידי ב"כ העותר וזו לא התנגדה במועד הדיון להצגתן לבית המשפט.

## **דין והכרעה**

בנסיבות המפורטות להלן ביקשתי לקבל לעיוני תצהיר מקצין שב"ס בו יפורט מתי הוחלט על מצב החירום בבית הסוהר הדרים במועד הנטען, וכן יפורט זמן הוצאתו של העותר מכותלי בית סוהר הדרים.

תצהיר כאמור הועבר לעיוני, למדתי ממנו כי התרגיל האמור תוכנן מבעוד מועד, וכי העותר יצא מבית הסוהר הדרים בשעה מוקדמת מזו בה נקבה באת כוחו.

בנוסף, בחנתי את המידע המודיעיני שהוצג לי בהסכמת ב"כ העותר (ידיעות 1656137, 1656152 ו-1656357). מדובר במידע מוצלב, מהעת האחרונה, אודות התנהגות שלילית בתוככי הכלא. כן מצאתי כי נעשה ניסיון לנקוט בצעדים אחרים, פחותים בעצמתם, בטרם נתקבלה החלטת ההעברה.

אציין, כי הפרפראזות שהועברו לב"כ העותר משקפות את תמצית הידיעות שניתן לחשוף מבלי לפגוע בזהות מקור המידע, ולא מצאתי שניתן להרחיב יתר על כן כפי שנתבקש.

כלל ידוע הוא, כי ככלל אין לאסיר זכות קנויה לגבי מקום כליאתו, וההחלטה להעביר אסיר לכלא אחר אינה מהווה פגיעה בזכות יסוד של האסיר, ואינה מבססת עילת תביעה או עתירה (ראו לעניין זה רע"ב 1004/12 פרנסואה אבוטבול נ' מדינת ישראל).

כן נקבע, כי "החלטות מסוג זה הינן בליבת שיקול הדעת המנהלי-ארגוני של שירות בתי הסוהר, ועל פי רוב לא יתערב בית המשפט בשיקול דעתו של שירות בתי הסוהר בעניינים מסוג זה" (רע"ב 8126/11 מגדבה נגד שירות בתי הסוהר).

בנסיבות אלה, לא ניתן לומר שהחלטת הרשות נגועה ב"חוסר סבירות קיצוני", ולפיכך אין כל הצדקה להתערבותי בהחלטה לשנות את מקום כליאתו של העותר.

עם זאת, מצאתי להעיר בשולי הדברים, כפי שעשיתי אף בהחלטה בעניינו של חמזי עבד אל קאדר, אחי העותר, כי לא מצאתי אינדיקציה לדחיפות בביצוע החלטת ההעברה, וכי מן הראוי להודיע דבר החלטה מסוג זה מבעוד מועד לאסיר, על מנת לאפשר לו זמן סביר להיערך לכך.

בכפוף לאמור לעיל, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ד ניסן תשע"ד, 24 אפריל 2014, בהעדר הצדדים.